

ГРАМАДСКА-ПАЛІТЫЧНАЯ ГАЗЕТА ВІЦЕБСКАГА РАЁНА, №4 (131)
САКАВІК 2013 ГОДА

"Покліч волі" ў Інтэрнэце

Зараз наша газета стала размяшчаецца на партале http://kamunikat.org/, дзе зацікаўленыя грамадзяне могуць яе спампаваць са старонкі: http://kamunikat.org/poklicz_voli.html , што у каталагу "Пэрыёдыка" для далейшага выкарыстання яшчэ да з'яўлення газеты на паперы.

ПОГЛЯД РЭДАКТАРА

ТУТЭЙШАЕ ГРАМАДСТВА ПАЛЯРЫЗУЕЦЦА

У сённяшняй Беларусі, дзе дзяржава не зацікаўлена ў аб'ектыўных доследах грамадскай свядомасці і пануючых тут настрояў, смерць Чавеса стала несанкцыяваным апасродкаваным доследам стану тутэйшага грамадства, які выяўляецца праз аналіз дыскусій, што разгарнуліся на беларускіх блогах і сайтах(у тым ліку і віцебскіх). Спадзяюся, што высновы, зробленыя рэдактарам, стануць цікавымі і для чытачоў газеты.

Напачатку акрэслім некалькі актуальных пытанняў, адказы на якія дае інтэрнэт-дослед: рэакцыя улады на сыход Уга; фенаменальнасць гэткага стаўлення да ардынарнай падзеі недзе на краі зямлі; сусветны розгалас; стаўленне да смерці венесуэльскага лідэра тутэйшага грамадства.

Страта найлепшага сябра тутэйшага кіраўніка становіцца для ўлады самай трагічнай падзеяй за ўвесь тэрмін кіравання Лукашэнкі: "Наши сердца пронзила печальная весть – ушел из жизни близкий, надежный друг, наш брат... Мы, не сдерживая слез, скорбим вместе с венесуэльским народом, оплакивая безвременную смерть Уго Чавеса– одного из величайших государственных и общественных деятелей современности".

У сувязі са смерцю ў краіне абвяшчаецца трохдзённы траур, які не абвяшчаўся на Беларусі нават пасля трагеды на Нямізе ды выбуху ў менскім метро(загінулі дзесяткі суграмадзянаў). Акрамя Венесуэлы і Беларусі, траур абвесцілі на Кубе, у Аргентыне ды Эквадоры. Як паведамляе рускамоўная прэса, на пахаванне камандантэ прыехалі кіраўнікі з больш як 30 краінаў свету, сярод якіх чамусьці называюцца толькі першыя асобы Ірана,Кубы, Нікарагуа, Эквадора, Аргентыны ды Чылі. Як бачым, найбольш сумавалі ў краінах-суседках ды дзяржавах Лукашэнкіды Ахмадзінежада, прычым апошні ў Іране усё ж жалобы не абвесціў ды яшчэ за шчырасць свайго спачування сваякам памерлага адгроб па поўнай ад духоўных лідэраў, бо ў гэтай тонкай справе парушыў пэўныя нормы ісламу.

Нядобразычлівцы кажуць, што прычына лукашэнкавага смутку можа палягаць у прадчуванні эканамічных стратаў магчымых пасля сыходу Чавеса. Маўляў, на кану вялікія грошы, а перпектывы пакуль цьмяныя. Іншыя цвердзяць, што праслязіўся з прычыны свайго ўсведамлення, што нішто не вечна пад месяцам ды сонцам і ўсвядоміў – ад гэтага не ратуе ні ўлада, ні нават улада абсалютная. Да таго трэба дадаць і тое, што супрацоўніцтва з венесуэлай пры Чавесе было для тутэйшага рэжыму вялікім ідэалагічна-палітычным козарам, які можна было выкарыстоўваць у цяжкія для беларусі часы(здабыча і пастаўка нафты, пабудова аграгарадкоў, заводаў і фабрык…). Але, як бы там ні было, гэткі ўсеабдымны смутак падаецца нейкім ненатуральным і перабольшаным.

Дзеля пэўнай аб'ектыўнасці зазначым, што нягледзячы на палітычную блізкасць Лукашэнкій Чавеса, цеснае эканамічнае супрацоўніцтва з Венесуэлай пабудаваць не атрымалася. У 2011 годзедоля Венесуэлы складала толькі 1,6% у агульным таваразвароце Беларусі, ці 1 млрд. 359,4 млн. даляраў, а ў 2012 годзе гэтая лічба зменшылася на 763,9 млн. даляраў (амаль на палову!),склаўшы 0,6% таваразвароту.

А вось пры дэкларуемым антыамерыканізме Чавеса, Венесуэлу і ЗША наадварот злучалі цесныя гандлёвыя адносіны. Каля 40% здабытай нафты венесуэльцы прадавалі Злучаным Штатам (гэта больш за 90% ад агульнага аб'ёму экспарту Венесуэлы, гэта значыць ад 96,9 млрд. даляраў). На ЗША ў Венесуэлы прыпадае 40,2% экспарту і 28,6% імпарту.

Спадзяюся, што прычыны дзяржаўнага траўра,сталі больш-менш зразумелымі, а вось у чым жа прычына палярнага падзелу ў стаўленні грамадства да скону харызматычнай асобы з далёкай лацінаамерыканскай краіны? З аднаго боку тутэйшыя блогеры паставіліся да гэтай падзеі вельмі прагматычна, без усялякага смутку: " Калі памёр Франка, у барселонскіх крамах увечары скончылася шампанскае", " памёр Максім…", то бок паміж асобамі Чавеса ды Франка не робіцца аніякай розніцы, альбо смерць кіраўніка не вылучаецца з шэрагу штодзённых сканаянняў, на якія ніхто акрамя блізкіх і не не звяртае ўвагі. Гэткім чынам інтэрнэткарыстальнікі сцвярджаюць, што сыход гэткіх адыёзных кіраўнікоў адкрывае перад іхнімі краінамі магчымасці дэмакратычных зменаў і руху да пабудовы справядлівага грамадства. У гэтым плане венесуэльскае грамадзяне таксама падзялілая на два дыяметральна супрацьлеглыя лагеры: на тых, хто прагне пераменаў, то бок свабоды і тых, хто смуткуе і пераменаў не жадае.

А вось другая частка беларускай грамады рэагуе даволі неардынарна: яна спачувае, але спачуванне гэтае даволі агрэсіўнае, яму не аддаюцца цалкам, а скіроўваюць на тых, хто смутку не падзяляе. Тут будзе мэтазгодным прывесці невялікі урывачак гэткай агрэсіўнай дыскусіі:

– Не бачу нагоды для смутку!

– Затое колькі радасці!

– …як чырвонапузыя розных адценняў застылі ў смутку й жалобе? Не кажыце! Ай, маўчыце!

Што да мяне, то нейкай амаральнай радасці ці "скокаў на касцях" у стане, што не смуткуе з нагоды смерці аўтарытарнай асобы, я не заўважыў, хутчэй іронія ў стаўленні да тых, хто не проста сумуе, але яшчэ вылівае сваю агрэсіўнасць на асобаў абыякавых да факту смерці.

Аднак гэта ўсё эмоцыі, а вось якія ж аргументы скарыстоўваюць на карысць значнасці ролі Уго ў гісторыі Венесуэлы ягоныя тутэйшыя прыхільнікі? Найперш яны кажуць пра заўважныя эканамічныя поспехі, сацыяльнаскіраваную эканамічную палітыку. Хацяя, як вынікае з фактаў дабрачыннасць венесуэльскага лідэра ў адносінах да бяднейшай часткі насельніцтва прывялі да дэвальвацыі балівара з лютага месяца амаль напалову. Дэфіцыт бюджэту склаў 17% ад ВУП у 2012г., і дзяржаўны доўг у адсотках вымярэнні ўзняўся да 49%, нягледзячы на рэкордна высокія кошты на нафту(продаж нафты дае Венесуэле каля 12% ВУП і каля 45% даходаў федэральнага бюджэту).

Як вынікае з усяго сказанага, смерць аўтарытарнага харызматычнага кіраўніка з далёкай лацінаамерыканскай краіны яшчэ раз падцвердзіла: беларуская грамадства замест яднання працягвае палярызавацца. Ва ўмовах абмяжаванай да мінімума свабоды слова, інтэрнэт стаў для беларускай грамады адзіным вольным дыскусійным клубам. Хаця ўзровень гэткіх дыскусій, у сілу іхняй другаснасці(у дэмакратычным грамадстве падобныя дыскусіі павінны весціся адкрыта ў даступных людзям СМІ і найперш парламенце)пазбаўлены цывілізаваных нормаў і насычаны эмацыйнымі перабольшваннямі з-за таго, што людзі не маюць магчымасці для вольнага выражэння і цывілізаванага адстойвання сваіх поглядаў і перакананняў.

Рэдактар

ЖЫВІ ЯК ГАСПАДАР

ІДЭЮ ПАДКАЗАЛА ЖЫЦЦЁ

Новая станцыя тэхнічнага абслугоўвання ТАА "Вітаўтахелп"з'явілася на 89-ым кіламетры аўтатрасы М8. СТА аказвае паслугі шынамантажу не толькі для легкавых, але і для грузавыхаўтамабіляў.Шынамантаж можна зрабіцьяк у майстэрні, так і з выездам на месца здарэння.

Як сведчаць кліенты, кошты за аслугоўванне прымальныя(35 тысячаў за кола), плюс дастаўка, калі паломка здарылася ў дарозе.

Ідэюадкрыцця СТО ў ЗміцераСамсонава і ягонага партнёра па бізнэсе Андрэя Глазкова падкзала само жыццё: у гэтым кірунку не існавала ніводнага шынамантажу. Перш чым стварыць сваю справу, прыйшлося практыкавацца для атрымання неабходных сертыфікатаў, працавалі на падобнай станцыі тэхнічнага абслугоўвання, вучыліся аўтасэрвісу непасрэдна на практыцы. Карацей кажучы, прайшлі праз усе абавязковыя для рэгістрацыі структуры, працэдуры, справаздачы, залікі, што заняло ажно пяць месяцаў.

Улічваючы нізкі працэнт існуючых паслугаў на дарогах Віцебскага раёна, відавочна –

гэта паслуга абавязкова будзе запатрабаваная. Тым больш, што ажно ад Полацку да Смаленска падобных СТО папросту няма. Кліентамілег альнагаўтасэрвісусталі не толькі грамадзянеБеларусі, але і кіроўцы з краінаў блізкага і далёкага замежжа.

Ян Сведка.

ДЗЕНЬ ВОЛІ

ПЕРАПІШАМ БІБЛІЮ РАЗАМ

Да грамадзянскай акцыі прымеркаванай 95-годдзю з дня абвяшчэння Беларускай Народнай Рэспублікі пачалі далучацца й віцьбічы. Жаданне перапісаць фрагменты Біблії ад рукі выказаў Барыс Хамайда. Вызначаную частку Біблії актывіст перапісваў у цэнтры Віцебска.

134-ы псалом Барыс Хамайда пачаў перапісваць 14 сакавіка а 12-й раніцы, сеўшына сваё месца каля "Сіняга" дому, дзе ўжо шмат гадоў распаўсюджвае беларускую прэсу. На гэта яму спатрэбілася адна гадзіна й пятнаццаць хвілінаў. У гэты час падыходзілі людзі, глядзелі, чым ён займаецца, нехта браў газету. Трэба адзначыць – надвор'е не спрыяла гэткай справе(на вуліцы было пяць градусаў марозу).

Паводле ініцыятара акцыі філосафа Уладзіміра Падгола, "беларусы толькі тады станоць нацыяй, калі разам перапішуць Біблію на беларускай мове". Пачатак акцыі прымеркавалі да 95-годдзя абвяшчэння БН Р. Да 100-годдзя плануецца скласці агульную рукапісную кнігу. Ахвочым прапануецца перапісаць фрагмент Біблії ў двух асобніках: адзін — для кнігі, другі — для сябе. Да акцыі могуць далучыцца жахары іншых краінаў.

Ян Сведка.

ПРАВА ПАД ЗАБАРОНАЙ

САКАВІЦКАЕ СВЯТКАВАННЕ ЗАБАРАНІЛІ

Адмову ў правядзенні вулічнага шэсця ў гонар 150-х угодкаў паўстання Кастуся Каліноўскага атрымаў ініцыятар мерапрыемства, чалец КХП БНФ Ян Дзяржаўцаў.

Шэсце,прызначалася на нядзелю, 10 сакавіка. Паколькі меркаваны маршрут руху мусіў пралягаць па тэрыторыіўсіхтрохраёнаўгорада, падазвол звярнулісяўгарвыканкам. Пісьмовая адмова ўладаў датаваная 4-мсакавіка, але ліст Ян Дзяржавцаў атрымаў толькі 7-га, хаця пра сваё рашэнне ўлады мусяць апавясціць заяўніка не пазней, чым за 5 дзён да дня замоўленай акцыі.

Што тычыцца матывацыі адмовы, то яна стандартная:маўляў, да заяўкі не прыкладзены дамовы з паліклінікай і міліцыяй на аслугоўванне мерапрыемства. Неабходнасць прыкладаць дамовы з гэтыміструктурамі, а таксамаз ЖКГ, прадугледжана

рашэннемгарвыканкама № 881 "Пра масавыя мерапрыемствы ў горадзеВіцебску. Але дзве структурыз трох адмовіліся скласці дамовы:з медыкамі і міліцыянерамі скласці дамовы не атрымалася. Галоўны лекар Віцебскай гарадской цэнтральнай паліклінікі адмовіў актывісту, спаслаўшыся на сезонны ўздым захворвання і вялікую нагрузку на "хуткую дапамогу". А намеснік начальніка міліцыі грамадскай бяспекі ЎУС Віцебскага аблвыканкама заявіў, што маршрут вулічнага шэсця, па яго меркаванні, не адпавядае закону "Пра масавыя мерапрыемствы".

Гэтыя адмовы Ян Дзяржаўцаў прыклаў да заяўкі на шэсце, каб службоўцы пераканаліся, што адказныя асобы не выконваюць рашэнне гарвыканкама № 881. Але намеснік старшыні гарвыканкама Ўладзімір Шлома, чый подпіс стаіць пад адмовай, спаслаўся на артыкул 391 Грамадзянскага кодэкса. Маўляў, грамадзяне і юрыдычныя асобы вольныя ў складанні дамоваў, і прымусіць да гэтага нікога нельга.Атрымоўваецца замкнёная кола, бо такое тлумачэнне службоўца можа быць абгрунтаваннем любых адмоваў. Такім чынам рашэнне гарвыканкама № 881 становіцца невыканальным. Гэткім чынам улады парушаюць права грамадзянаў на свабоду выказванняў схіляюць да правядзення несанкцыянаваных акцыяў.

Ян Дзяржаўцаў будзе абскарджваць адмову ў вышэйшай арганізацыі і звернецца ў абласны выканаўчы камітэт, дзе збіраецца атрымаць адказ на пытанне, чаму гарадскія ўлады прымаюць такія рашэнні, якія апрыёры немагчыма выканаць.

Ян Сведка.

АБ'ЯВА

- ***Каб атрымліваць кожны нумар газеты «Крывінка» паведаміце рэдакцыі аб гэтым. Калі не жадаеце атрымліваць газету, то патэлефануйце.***
- ***Рэдакцыя «Крывінка» змяшчае бясплатныя абвесткі чытачоў выдання. Дзеля размяшчэння абвесткі патэлефануйце ў рэдакцыю.***
- ***Калі парушаны вашы правы спажыўца, працаўніка, то даем эфектыўныя парады па абароне правa і пошуку бясплатных юрыстаў. Звяртайцеся на адрас газеты «Крывінка».***

Рэдакцыя запрашае да супрацоўніцтва неабыякавых грамадзян. Вашы навіны, паведамленні – нашая падзяка. Словам, сувенірам.

МЕРКАВАННЕ

ВОЙСКА МУСІЦЬ СТАЦЬ ПРАФЕСІЙНЫМ

Больш за трыццаць гадоў прайшло з таго часу, калі я васемнаццацігадовым хлапчуком быў забраны ў шэрагі СА. Два гады сышлі ў нішто, у пустэчу: каравулы, нарады, абслугоўванне машынаў, удзел у вялікіх і маленькіх вучэннях, але ў асноўным нейкія фізічныя працы, якія не датычыліся абавязкаў салдата, і гэта пры тым, што служыў не ў будбаце . Тое ж, што тычылася непасрэднага набыцця прафесійнага вайсковага майстэрства, з лёгкасцю можна было ўкласці ў два месяцы.

Вярнуўшыся з войска, акрамя вайсковага альбому прывёз дадому стос граматаў, з якіх вынікае, што я, аказваецца, быў адным з лепшых салдатаў 5 танкавай арміі. Аднак асабіста ў мяне на гэты конт існуюць вялікія сумневы. І асабліва ў тыя моманты, калі я назіраю па тэлевізары за тым, як рыхтуюць да баявых дзеянняў канадскіх, германскіх ці амерыканскіх салдат. Іхняя амуніцыя, ўзбраенне, тэхніка, сродкі сувязі, узровень арганізацыі, псіхалагічнай устойлівасці, ідэйнай перакананасці папросту ўражваюць. Я ні на хвіліну не сумняваюся: перада мною сапраўдныя вайскоўцы. Але самае галоўнае, бадай, тое, што яны абсалютна пазбаўлены інфантылізму, уласцівага тут не толькі салдатам, але і афіцэрам.

Узгадваючы мінулае, з цікавасцю назіраю за тым, што адбываецца зараз. І ведаеце, што не дае спакою? За гэтыя дзесяцігоддзі ў тутэйшым войску і ў стаўленні да выхавання сапраўднага салдата нічога не змянілася: абавязковая вайсковая павіннасць і адчужанасць звычайнага грамадзяніна ад вызначэння аблічча сваёй краіны па-ранейшаму выхоўвае не вайскоўца, а парабка ў вайсковай форме. Адзінае выйсце ў гэтай сітуацыі – стварэнне прафесійнага войска, змена вайсковай дактрыны, што ў сваю чаргу магчыма толькі пры ўмове пабудовы дэмакратычнага грамадства.

Да разважанняў на дадзеную тэму мяне падштурхнулі паведамленні з прэсы пра шэраг мерапрыемстваў, што адбыліся ў школах раёна ў рамках рэспубліканскай акцыі пад назвай "Да абароны Айчыны гатовы!".

Як цвердзяць арганізатары(райаддзел унутраных справаў), з мэтай фармавання ў маладых людзей каштоўнаснага стаўлення да сваёй Айчыны, выхавання асобы грамадзяніна, здольнага стаць на абарону дзяржаўных інтарэсаў краіны, для школьнікаў раёна быў падрыхтаваны Дзень адкрытых дзвярэй, у рамках якога адбылася выстава зброі і спецрыштунку. Увазе падлеткаў былі прадстаўлены аўтамат Калашнікава, пісталет Макарава, сігнальны пісталет Шпагіна, снайперская вінтоўка Драгунова, браняваны шчыт і камізэлька ды іншае.

Акцыя выклікала ў дзяцейнепадробную цікавасць, пра што, з пункту гледжання арганізатараў,сведчыла поўная цішыня ў навучальным класе пад час расповедупрадстаўнікамі праваахоўных ворганаў пра "экспанаты" выставы. Шмат хто скарыстаўся магчымасцю прымерыць на сябе спецсродкі, а таксама прадэманстраваць свой спрыт у разборцы і зборцы стралковай зброі.

Я, канечне, магу пагадзіцца – арганізатары шчыра вераць у сваё спрыянне справе выхавання абаронцы Айчыны, а школьнікі адпаведна лічаць, што выхоўваюцца ў духе любові да бацькаўшчыны і усведамлення сваёй вайсковай місіі. Але на падобныя метады выхавання і іхнюю эфектыўнасць я за сваё жыццё нагледзеўся ўволю. Што асабіста мнедала двухгадовая школьная вайсковая падрыхтоўка,гэткая ж па працягласці стажыроўка ў СА, вайсковая кафедра ва ўніверсітэце – нічога. Я займаўся не сваёй справай, самыя эфектыўныя гады чалавечага жыцця былі бяздарна змарнаваныя.

За апошнія трыццаць гадоў свет непазнавальна змяніўся: высокатэхналагічнае войска мае запатрабаванне ў сапраўных прафесіяналах, якія не нараджаюцца ад таго, што падлетак патрымае ў руках зброю. Проста кожны мусіць займацца сваёй справай, а для гэтага тутэйшае войска мусіць стаць беларускім і само-сабой прафесійным.

Ужо паставіўшы апошнюю кропку ў сваіх развагах, выпадкова натрапіў на цікавы матарыял, які вырашаў дадаць да ўжо напісанага, бо ён яшчэ раз пераконвае мяне ў справядлівасці маіх сцвярджэнняў.

Згодна даследванням Міжнароднага інстытута стратэгічных даследаванняў з Вялікабрытаніі, баявая здольнасць беларускіх сухапутных войскаў застаецца «неакрэсленай», разам з гэтым адзначаецца панiжэнне баявога духу прызыўнікоў у беларускай арміі.

У сваім штогадовым аглядзе абаронных патэнцыялаў каля 170 краінаў сьвету — «The Military Balance 2013» — у раздзеле прысвечаным Беларусі брытанскія вайсковыя эксперты сярод іншага напісалі:

«Беларусь атрымала пераважную большасць свайго вайсковага абсталявання ў спадчыну ад Савецкага Саюзу, і ўплыў Расеі на беларускую вайсковую дактрыну застаецца моцным. Высокая інфляцыя ў 2011 адмоўна паўплывала на баявы дух той часткі ўзброеных сілаў, якая фармуецца з прызыўнікоў і якая ў выніку была паменшаная. Вайсковае і палітычнае кіраўніцтва было кампрамэтаванае ў ліпені 2012 году, калі беларускую паветраную прастору парушыў лёгкі самалёт, у пратэсце супраць недахопу дэмакратыі ў краіне. Гэты палёт каштаваў пасады камандзіру ваенна-паветраных сілаў».

Паводле брытанскага інстытуту, у дзеючай беларускай арміі служаць 48 тысячаў чалавек. У вайсковым запасе знаходзяцца блізка 290 тысячаў чалавек; у ваенізаваных фармацыях — 110 тысяч чалавек. Выдаткі на беларускую армію ў 2012 годзе склалі каля 0.9% ВУП краіны (547 мільёнаў даляраў).

Якаў Дрозд.

КУЛЬТУРНАЯ ПАДЗЕЯ

"ЧАРОЎНАЯ КРАМА ШАЎЦА"

9 сакавіка ў Віцебскім раённым гісторыка-краязнаўчым музеі прайшла выстава сувенірнага абутку з калекцыі братоў Гарыка і Рудольфа Аганджанянаў. Экспазіцыя называецца "Чароўная крама шаўца".

У калекцыі братоў Аганджанянаў звыш за 200 экспанатаў, якія яны збіралі больш за 15 гадоў. Сувенірны абутак трапіў да іх з розных краінаў: з Арменіі, з Беларусі, Расіі, Грузіі, Латвіі, Італіі, Францыі, Германіі, Бельгіі, Галандыі, Швецыі, Турцыі, ЗША і іншых дзяржаваў. Штосьці гаспадары калекцыі набывалі самі падчас падарожжаў, штосьці ім дарылі сябры. Шмат сувеніраў яны атрымалі ад кліентаў свайго абутковага атэлье, у фае якога раней экспанавалася калекцыя.

На выставе можна ўбачыць чаравік з шакаладу, туфлі ў выглядзе цацачнага аўтамабіля, ёлачнай цацкі, каньячнай і віннай бутэлек, запальніцы, падстаўкі пад мабільны тэлефон і г.д. Мініяцюрныя абутак выканы з самых розных матэрыялаў — мельхёравага дроту, шкла, хрусталя, фарфору, скуры, керамікі. Адзін туфлік злеплены з хлебнага мякішу чалавекам, які сядзеў у турме.

Але, канешне, трэба мець на ўвазе, што абутак гэты сувенірны, і да гэтых экспанатаў не трэба ставіцца, як да поўнай гістарычнай рэканструкцыі.

Ян Сведка.

СПАЖЫВЕЦКІ РЫНАК

ГАНДЛЁВЫЯ СПРАВЫ

Як вынікае з паведамлення КДК Віцебскай вобласці, парушэнні заканадаўства пры абслугоўванні спажыўцоў выяўленыя ў лютым ва ўсіх правераных Камітэтам дзяржаўнага кантролю крамах Віцебску і Віцебскага раёну.

КДК вобласці ў лютым правёў кантрольна-аналітычныя мерапрыемствы ў 19 гандлёвых аб'ектах. Вынікі мерапрыемстваў сведчаць пра недастатковы кантроль за станам гандлёвага абслугоўвання насельніцтва з боку гандлёвых арганізацыяў, ворганаў мясцовага кіравання, а таксама мясцовых наглядных ворганаў па недапушчэнні парушэнняў і іх прафілактыцы.

Ва ўсіх правераных гандлёвых аб'ектах выяўлены парушэнні: у больш як палове крамаў не выконваліся патрабаванні да якасці тавараў, пры іх рэалізацыі, у кожнай трэцяй адсутнічалі прадугледжаныя асартымэнтным пералікам тавары; ў 84% – парушаліся санітарныя нормы і правілы, у кожнай пятай краме парушаліся метралагічныя нормы іправілы. За дапушчаныя парушэнні ў лютым да адміністрацыйнай адказнасці прыцягнута 30 чалавек, да дысцыплінарнай – 21 чалавек. КДК вобласці працягне кантроль за станам спажывецкага рынку.

Ян Сведка.

ШПІЁНСКІЯ ЦАЦКІ ПАД ЗАБАРОНАЙ

Гаспадарчы суд Віцебскай вобласці аштрафаваў прыватнае гандлёвае прадпрыемства Віцебску за тое, што яно гандлявала шпіёнскімі цацкамі, якія з'яўляюцца сродкамі сакрэтнага атрымання інфармацыі: акуляры з відэакамерай прадаваліся ў краме камісійнага гандлю. Гэты факт зафіксавалі падчас праверкі супрацоўнікі Інспекцыі Міністэрства па падатках і зборах па Віцебскай вобласці.

Гаспадарчы суд Віцебскай вобласці па выніках разгляду адміністрацыйнай справы наклаў штраф на прыватнае гандлёва-вытворчае ўнітарнае прадпрыемства ў памеры 10 базавых велічынь і канфіскацыю атрыманага прыбытку у суме 720 000 рублёў. У Рэспубліцы Беларусь зварот тэхнічных прыладаў, прызначаных для сакрэтнага атрымання інфармацыі, належыць да тых відаў дзейнасці, якія ліцэнзуюцца. У прыватнага гандлёвага прадпрыемства адпаведная ліцэнзія на гандаль тэхнічнымі прыладамі, прызначанымі для сакрэтнага атрымання інфармацыі, адсутнічала. Тая акалічнасць, што дадзеныя акуляры з'яўляюцца сродкамі сакрэтнага атрымання інфармацыі, была пацверджана адмыслоўцамі КДБ.

Стыльныя акуляры пад любыя лінзы з выгляду не адрозніваюцца ад звычайных, але маюць ўбудаваную і нябачную відэакамеру, якая дазваляе незаўважна для атачэння здымаць якаснае каляровае відэа з гукам. Уключэнне камеры ў акулярах і актывацыя запісу відэа ажыццяўляецца з дапамогай незаўважнай пімпачкі. Папраўляючы акуляры, вы націскаеце яеі актывізуеце запіс відэа. Апроч відэазапісу, дадзеная мадэль шпіёнскіх акуляраў можа рабіць якасныя фота.

Ян Сведка.

ПАЛІТЫКА

ЗМАГАННЕ ПРАЦЯГВАЕЦЦА

Абласны каардынатар Руху "За свабоду" Хрыстафор Жаляпаў звярнуўся ў Міністэрства ўнутраных справаў з просьбай абавязаць кіраўніцтва мясцовай міліцыі выконваць заканадаўства.

"Я прашу абавязаць кіраўніцтва Упраўлення ўнутраных спраў Віцебскага аблвыканкаму надалей няўхільна выконваць патрабаванні заканадаўства аб арганізацыі масавых мерапрыемстваў і заключыць са мной дамову аб ахове грамадзкага парадку падчас правядзення масавага мерапрыемства 25 сакавіка ў Віцебску", – адзначае мясцовы кардынатар руху.

Раней УУС Віцебскага аблвыканкаму адказала Хрыстафору Жаляпаву, што згоднае заключыць дамову пасля прыняцця рашэння адміністрацыяй Першамайскага раёну г. Віцебску аб правядзэньні масавага мерапрыемства. У той самы час, згодна з рашэннем Віцебскага гарвыканкаму № 881, пры падачы заяўкі на правядзенне акцыі трэба прыкласці ўжо падпісаныя дамовы з міліцыяй, мэдыкамі і камунальнымі службамі на ахову, мэдычнае абслугоўванне ўдзельнікаў мітынгу і прыборку тэрыторыі пасля правядзення мерапрыемства.

Юрысты адзначаюць, што рашэнне Віцебскага гарвыканкаму зьяўляецца нарматыўным актам, абавязковым для выканання грамадзянамі, дзяржаўнымі ворганамі, установамі і прадпрыемствамі. Такім чынам, у адпаведнасці з п. 3 рашэння, УУС Віцебскага аблвыканкаму абавязанае заключыць дамову аб ахове грамадзкага парадку падчас мітынгу да вынясення рашэння ворганам выканаўчай улады аб яго правядзенні.

Ян Сведка.

ЗАМЕЖНАЕ ПЫТАННЕ

ЦІ З'ЯВІЦЦА Ў МІНСКУ ТУПІК ІМЯ ЧАВЕСА?

Абвяшчэнне ў Беларусі жалобы з нагоды смерці прэзідэнта Венесуэлы — чарговая бязглуздзіца.

Гэтая падзея сенсацыяй не стала. Пра хваробу Чавеса весь свет ведаў ужо даўно. Са снежня мінулага года прэзідэнт Венесуэлы не паказваўся на публіцы. Таму было зразумела, што неўзабаве ён сканае.

Уга Чавес быў адным з найбліжэйшых палітычных сяброў Аляксандра Лукашэнкі. Сышліся яны на глебе антыамерыканізму. Потым распачалі сумесны бізнес. Гістарычным анекдотам застанецца пастаўкі нафты з Венесуэлы ў Беларусь танкерамі цераз палову свету: сыравіна атрымлівалася надзвычай дарагой. Страты, якія ў выніку панесла наша краіна, адыгралі ролю аднаго з чыннікаў рэкорднай дэвальвацыі 2011 года.

Дарэчы, венесуэльская валюта — балівар — абвальвалася 5 разоў за апошнія 9 год.

Таксама Чавес з Лукашэнкам будавалі аграгарадкі ў Венесуэле, ладзілі сумесныя прадпрыемствы па выпуску трактароў і займаліся зусім ужо таямнічымі аперацыямі са зброяй. Хадзілі чуткі, што кіраўнік Беларусі на ўсякі выпадак рыхтуе сабе ў гэтай лацінаамерыканскай краіне "запасны аэрадром".

Таму смерць Чавеса аказалася моцным ударам для Лукашэнкі. Ён нават распаўсюдзіў зварот да грамадзян Беларусі і прадстаўнікоў сусветнай супольнасці: "Мы, не сдерживая слез, скорбим вместе с венесуэльским народом, оплакивая безвременную смерть Уго Чавеса... Под руководством Уго Чавеса, наследника и продолжателя священного дела Симона Боливара, Венесуэла сбросила ненавистное ярмо отсталости и нищеты, освободилась от политического и экономического гнёта иноземных держав. Президент Чавес сильной, твёрдой рукой уверенно вёл родную страну к свободе и счастью. Он был и, я уверен, навсегда останется для миллионов людей истинным отцом венесуэльской нации".

Ствараецца такое ўражанне, што Лукашэнка, гаворачы пра Чавеса, падсвядома мае на ўвазе і сябе: "сильнойрукой вёл страну к счастью", "останется истинным отцом нации"...

Пэўна, фармальнасць

Абвешчана, што Беларусь далучылася да жалобных мерапрыемстваў. Аднак гэта выглядае глупствам, бо абсалютная большасць нашых грамадзян абыякавая да Уга Чавеса, тым больш напярэдадні 8 Сакавіка. Цяжка ўявіць, каб беларусы замест традыцыйных святкаванняў раптам абрынуліся ў сум і тугу па прычыне таго, што памёр прэзідэнт Венесуэлы.

Таму жалоба ў Беларусі застанецца фармальнасцю: прыспушчаны дзяржаўныя сцягі і перагледжана прагама тэлеканалаў. Але нават гэтым Лукашэнка чарговы раз засведчыў свае прыярытэты. Калі памёр Васіль Быкаў, жалоба наогул не абвяшчалася. Калі здарыўся тэракт у мінскім метро, яна доўжылася адзін дзень. А цяпер — ажно тры!

Да таго ж беларускія ўлады збіраюцца перайменаваць адну з цэнтральных вуліц у Мінску, надаўшы ёй імя Чавеса. Але было б куды мэтазгодней знайсці для гэтай мэты тупік, бо насамрэч краіна, якой Чавес кіраваў амаль 15 год, маючы вялізныя нафтавыя рэсурсы, з'яўляецца адной з самых бедных у рэгіёне. А злачыннасць у Венесуэле такая, што нават у сталіцы іншаземцам не раюць выходзіць на вуліцы без аховы.

Прыклад Чавеса сведчыць пра тое, што аўтарытарная ўлада не здольна вырашыць праблемы дзяржавы і грамадства. Гэта галоўны ўрок, які варта засвоіць і венесуэльцам, і беларусам.

Валянцін СЫЧ
www.svabodaby.net

ДЭМАКРАТЫЧНЫ РУХ

ПАТРЭБНА "ДАРОЖНАЯ МАПА" ПАКРОКАВАГА ЗБЛІЖЭННЯ БЕЛАРУСІ І ЕЎРАСАЮЗУ

Старшыня Руху "За Свабоду" Аляксандр Мілінкевіч 7-8 сакавіка ўзяў удзел у сустрэчы лідараў і кіраўнікоў нацыянальных дэлегацый Еўрапейскай народнай партыі ў Афінах. У прыватнасці, палітык выступіў з прамовай падчас дыскусіі аб паглыбленні адносін Еўрасаюзу з іншымі краінамі на ўсходнім кірунку. Разам з Аляксандрам Мілінкевічам ад Украіны выступаў Віталь Клічко, лідар партыі "УДАР".

"Нягледзячы на тое што для ЕС цяпер галоўная праблема - эканамічная сітуацыя ў Грэцыі, Іспаніі, Італіі, на гэтай сустрэчы ўсё роўна арганізуецца адмысловае абмеркаванне ўсходняй палітыкі: як умацаваць незалежнасць постсавецкіх рэспублік і спрыяць рэформам. Гэта добры знак для нас", - так Мілінкевіч пракаментаваў дыскусію.

У сваёй прамове падчас яе лідар Руху "За Свабоду" зазначыў, што ў выніку эканамічных праблем, у тым ліку праз пагаршэнне пазіцый на расійскім рынку, улады Беларусі вымушаны аднаўляць стасункі з Еўрапейскім Саюзам, бо для Беларусі важна павелічэнне экспарту ў краіны ЕС і пошук мадэрнізацыйных тэхналогій.

Пры гэтым палітык заявіў, што ў беларускім урадзе ёсць міністры, якія разумеюць неабходнасць эканамічнай лібералізацыі і прыватызацыі: "Аднак Аляксандр Лукашэнка стрымлівае структурныя рэформы. Спробы ж мадэрнізацыі пры захаванні жорскага камандна-адміністрацыйнага кантролю наўрад ці прывядуць да плённых вынікаў".

"Нягледзячы на тое, што цяперашнія ўлады Беларусі паказалі сябе непаслядоўным і складаным партнёрам і што патэнцыял дыялогу паміж ЕС і Беларуссю вельмі абмежаваны, тым не менш ён можа прывесці да зняншэння рэпрэсій, павелічэння праеўрапейскіх настрояў у беларускім грамадстве, пашырэння вакна магчымасцяў для грамадзянскай супольнасці, а таксама лібералізацыі эканамічнага жыцця. Любы пазітыўны крок у бок Захаду лепш, чым крокі, што вядуць да ўзмацнення залежнасці ад Расіі і страты суверэнітэту", - сказаў Аляксандр Мілінкевіч у Афінах.

Слушным лідару Руху "За Свабоду" ўяўляецца "ажыццяўленне дыялогу праз "дарожную мапу" пакрокавага збліжэння, дзе галоўная мэта – заваёвы розумаў і сэрцаў беларусаў". Напрыклад, праз спрашчэнне візавага рэжыму з ЕС па прыкладзе Польшчы і Літвы: "Апошнімі гадамі, нягледзячы на самаізаляцыю рэжыму, колькасць паездак беларусаў у краіны ЕС вырасла ў некалькі разоў. Гэта прынесла эканамічныя выгады нашым суседзям і не прывяло да ўсплёску нелегальнай міграцыі".

Разам з тым асаблівa Мілінкевіч падкрэсліў, што "бясспрэчнай перадумовай для дыялогу застаецца вызваленне ўсіх палітычных зняволеных".

Прэс-служба "Рух "За Свабоду!"

МАДЭРНІЗАЦЫЯ

НА МАДЭРНІЗАЦЫЮ «РАСКРУЦЯЦЬ» ПРЫВАТНІКАЎ

Мадэрнізацыя прадпрыемстваў, абвешчаная прыярытэтнай задачай, можа цяжкім грузам легчы на прыватны бізнэс. Такую заклапочанасць выказваюць эксперты, аналізуючы апошнія заявы кіраўніка дзяржавы.

Эксперты падкрэсліваюць: кампанія мадэрнізацыі бывае паспяховай толькі тады, калі прадпрыемствы займаюцца ёю добраахвотна, не баючыся страціць укладзены ў прадпрыемства капітал.

На сустрэчы 26 лютага з сябрамі новага Савета па развіццю прадпрымальніцтва пры прэзідэнце, Аляксандр Лукашэнка заявіў: мадэрнізацыя экономікі з'яўляецца задачай не толькі дзяржаўнага сектара. У яе рашэнне неабходна ўключыць ўвесь айчынны бізнес і максімальную колькасць замежных інвестараў.

Кіраўнік дзяржавы таксама чакае ад прадпрымальнікаў большай актыўнасці ў дабрачыннай дзейнасці. «Ніхто не кажа, што ў вас трэба забраць апошняе. Але калі бачыце, што можна дапамагчы дзіцячаму дому, спорту, аховы здароўя, адукацыі, што стварае базу для жыцця чалавека, так давайце дапаможам разам », - заклікаў Лукашэнка.

Пры гэтым, лічыць Лукашэнка, яго нельга папракнуць у тым, што ён гвалтам прымушае прадпрымальнікаў дапамагаць дзяржаве. «Можаце - дапамажыце, не можаце - Бог з вамі. Адпаведнае будзе стаўленне з боку дзяржавы і мяне да вас », - папярэдзіў ён.

Раней навязвалі стратныя калгасы, цяпер - фабрыкі і заводы

Эканамісту і прадпрымальніку Льву Марголіну сітуацыя нагадвае падзеі не гэтак аддаленыя, калі за прадпрыемствамі, у тым ліку прыватнымі, замацоўваліся стратныя калгасы.

«Тады прадпрымальнікаў змушалі падымаць сельскую гаспадарку, цяпер хочуць навязаць мадэрнізацыю. Прычына зразумелая: у дзяржавы папросту няма сродкаў, неабходных для правядзення маштабнай мадэрнізацыі прамысловасці», - адзначыў Марголін у каментары для БелаПАН.

Аднак эксперт не думае, што прыватны бізнэс будзе рады перспектыве быць уцягнутым у гэты працэс.

«Вядома, у нас у краіне ёсць розныя бізнесмены. Ёсць так званы прыдворны бізнэс, які, думаю, стане актыўным удзельнікам мадэрнізацыі і нават будзе задаволены. Яму аддадуць нейкія прадпрыемствы, ён іх прывядзе ў парадак і будзе карыстацца вынікамі », - мяркуе Марголін.

Што ж тычыцца большасці прыватных бізнэсоўцаў, то ім дзяржава наўрад ці прапануе нейкія прывабныя ўмовы.

«Хутчэй за ўсё, гэта будзе рабіцца па «добраахвотна-абавязковаму» прынцыпу. Цяпер мясцовыя ўлады, па сутнасці, вымагаюць ў прыватнага бізнесу сродкі на рамонт дарог, школ, дзіцячых садоў. Падобна на тое, менавіта так будзе вырашацца і пытанне мадэрнізацыі ", - прагназуе эканаміст.

Льготнага продажу прадпрыемстваў не будзе. Нават стратных

Зацікавіць бізнесменаў можна было б удзелам у прыватызацыі.

Магчыма, на гэта і разлічваў Міністэрства эканомікі, якое падрыхтавала пералік з 800 прадпрыемстваў, прапанаваных для продажу замежным і айчынным інвестарам.

Гэтыя малапрыбытковыя альбо стратныя прадпрыемствы з невялікім лікам работнікаў аналітыкі рэкамендавалі прадаць прадпрымальнікам па чыста сімвалічнай цане.

Аднак Лукашэнка ўжо выказаўся аб гэтай ініцыятыве ў негатыўным ключы. «Зацыкліліся на прыватызацыі і разумееце прамыя замежныя інвестыцыі выключна як продаж дзяржаўнай уласнасці. Вось зноў у інтэрнэце абмяркоўваюць нейкія новыя прыватызацыйныя спісы », - заявіў ён на пасяджэнні Савета міністраў.

Ніякай «кампанейшчыны з продажам не будзе», - папярэдзіў кіраўнік дзяржавы. «Прынцып вядомы: хочаш купіць - плаці поўную цану і яшчэ вазьмі абавязацельствы ўкласці грошы ў вытворчасць, захаваць працоўныя месцы, забяспечыць людзям дастойную заработную плату і рост паступленняў падаткаў у бюджэт», - заявіў Лукашэнка.

А трыма днямі раней, на сустрэчы з бізнесменамі, ён катэгарычна запатрабаваў спыніць "балбатаць аб прыватызацыі".

«Гэта становіцца для нас шкодным, і мяне ўжо пачынае насцярожваць. Як быццам у Мінэканоміці, ва ўрадзе няма пра што гаварыць, як толькі аб прыватызацыі », - абурыўся Лукашэнка.

Пры гэтым ён удакладніў: «прыватызацыі - быць», але «цэны будуць вельмі высокія, рынкавыя».

Эксперты: шырокая прыватызацыя ўлады не выгадная

На думку эканаміста, «Ліберальнага клуба" Антона Балточка, ніякай масавай прыватызацыі ў Беларусі быць не можа. «Лукашэнка не дапусціць. Уласнасць - гэта залог яго ўлады, таму ён ніколі не пойдзе на змену ўласніка », - пераканаы эксперт. Па прагнозах Балточка, да канца гэтага года магчыма толькі чакаць продажу якога-небудзь прадпрыемства з ліку фамільнага срэбра.

Леў Марголін, у сваю чаргу, падкрэслівае: важна, як будзе праводзіцца гэты продаж.

«Можна зрабіць так, як калісьці рабілі ў Нямеччыне: бяспераспектыўныя прадпрыемствы прадавалі па чыста ўмоўнай цане. А можна прадаваць, як у Беларусі - на аўкцыёнах па рэштакавым або ацэначным кошце. Пры гэтым чыноўнікі яшчэ будуць навязваць бізнэсоўцу свае правілы гульні: будаўніцтва спартыўных збудаванняў і іншых сацаб'ектаў. У такім выпадку я моцна сумняюся, што 800 прадпрыемстваў знойдуць сваіх новых уласнікаў », - кажа Марголін.

Ірына Леўшына
БЕЛАПАН

ВОДГУК ТРАГЕДЫІ

«У ЭТОЙ ТРАГЕДИИ ЕСТЬ ЕЩЕ ОДИН АСПЕКТ...»

У трагедии с погибшим прямо возле школы под колесами авто Владиком Грудьевым случилось продолжение. Родственники претендуют на крупную моральную компенсацию и по закону имеют на это полное право.

Но если говорить не только о законе, то в этой истории еще сказано не обо всем.

Юрий Зиссер правильно сформулировал, что изначально это трагическое происшествие было воспринято с точки зрения "презумпции виновности богатых". Хотя понятно, что в той ситуации мог оказаться абсолютно любой водитель и абсолютно любой ребенок. Потому что нельзя экономить на ограде школ, на освещении территорий, где в вечернее время много детей; нельзя устраивать проезды прямо по школьному двору или спокойно взирать на такие "запрещенные проезды", которым нет альтернативы. Теперь даже ГАИшники намекают, что приговор водителю мог бы быть иным, вот только виноват адвокат...

Но не говорят о другом.

Мне приходилось сталкиваться с ситуациями, когда люди настолько хотели наказания за смерть в ДТП своих близких, что становились просто одержимы этой идеей. Помню, родственника одной нашей сотрудницы мы вместе с его адвокатом просто уговаривали согласиться на денежную компенсацию, потому что смерти его жены водитель очевидно не хотел, не мог ее предвидеть и предотвратить. Но человек твердо стоял на своем: "Не возьму ни копейки, буду добиваться тюрьмы". (Кстати, в итоге от денег, которые водитель ему сам предлагал, отказался, но и тюрьмы для него не добился).

В ситуации с Владиком родственники сразу взяли деньги. Потом, когда водителя арестовали, мама Владика даже обещала пойти к следователю и написать ходатайство, чтобы его освободили. Но почему-то не дошла. Тем не менее, на суде водитель заявил, что чем бы ни закончился процесс, он обязуется помогать этой женщине, сколько будет жить. Это впечатлило даже судью. Она несколько раз спрашивала: "Потерпевшие, что вы скажете, от этого зависит приговор?" Потерпевшие попросили осудить по всей строгости.

Осудили. Приговор - четыре года.

Теперь мама, бабушка и дедушка погибшего Владика хотят еще 400 миллионов рублей в качестве компенсации морального ущерба. Будто в колонии несчастный водитель, тоже ставший жертвой этой трагедии, может заработать такие деньги.

Если в данном случае именно деньги помогут облегчить горе матери, у которой погиб единственный сын, давайте все вместе скинемся, потому что вопрос не в деньгах. И даже не в сроке заключения для водителя. Поскольку ни одно, ни другое принципиально ни на что не влияют.

У этой трагедии есть еще один аспект, о котором все почему-то молчат. Причем, в странах, где существует ювенальная юстиция, именно он вышел бы на первый план. Главными были бы не водитель, не марка его машины, не дорога и не то, правильно ли были расставлены дорожные знаки. Главным был бы вопрос: как получилось, что ребенок находился на улице без сопровождения взрослых. Да еще поздней осенью! Да еще в темное время суток! Там за такое наказывают именно родителей. Вплоть до лишения родительских прав.

Но у нас 7-8-9-летние дети учатся во вторую смену и никому в голову не приходит, что таких "серьезных и самостоятельных" после занятий еще должны встречать взрослые (особенно, зимой и поздней осенью, когда ребенок из школы выходит в абсолютную темноту).

У нас борются с подростками, которые после 22.00 находятся на улице, хотя летом в это время еще совсем светло, самое время погулять после уроков-секций-репетиций. Но никто не ставит вопрос о малышне, которая одна возвращается из школы и даже просто шляется по улицам. Вот и в день, когда случилась трагедия, мама третьеклассника-Владика была дома. Но почему-то не пришла встретить сына из школы. Хотя, как теперь выясняется, все знали, что ходить там очень опасно из-за машин.

Обо всем говорили, обсуждая эту трагедию. Меры приняли. Водителя наказали. Из учителей на некоторое время сделали стоп-менов. Милицию по утрам к школам пригоняют. Но вот принять за правило, что детей до 10 лет из школы обязательно должны встречать взрослые, тем более если дети учатся во вторую смену, не решился никто. Хотя именно то обстоятельство, что младшие школьники бодяются по улице одни, чаще всего и становится причиной трагедий. У нас только из детского сада ребенка надо обязательно забрать. И как-то все забирают, справляются. В школах с родителей просто берут расписку о том, что если с ребенком что-либо случится после занятий, претензий к учебному заведению никто иметь не будет. И все! Идите, дети, с миром, куда хотите! Будто расписка способна вернуть ребенка или предотвратить беду...

Забирала ли я своего сына из школы? Да, он сидел в продленке до тех пор, пока я или муж, или бабушка, или кто-нибудь из моих подруг не освобождался после работы, чтобы его забрать. Но если не все родители понимают, что в 7, 8, 9, 10 лет ребенок еще не настолько взрослый, чтобы одному находиться на улице в темное время суток, то, наверное, надо принимать закон. Чтобы не только заборы отвечали за детей, не только шлагбаумы и дорожные знаки. А все-таки родители.

Светлана Калинкина, «Народная воля»

НАША ЎЛАДА

АЎТАПАРК ВІЦЕБСКАГА АБЛВЫКАНКАМА ПАШЫРАЕЦЦА

Віцебскі аблвыканкам у Год беражлівасці купляе мікрааўтобус за 70 000 даляраў і абвяшчае тэндэр на абслугоўванне амаль сарака аўтамабіляў

Віцебскі абласны выканаўчы камітэт размясціў тэндэр на куплю мікрааўтобуса «Volkswagen Caravelle Comfortline». Кошт у тэндэры не паказаны, але, калі верыць, сайтам афіцыйных прадстаўнікоў Volkswagen аўтамабілі з падобнай камплектацыяй каштуюць ад 70 000 даляраў.

Згодна з патрабаваннямі закупкі мікрааўтобус павінен быць з доўгай базай, мець 2-літровы бензінавы рухавік TSI магутнасцю 150 кВт, 7-ступеністую аўтаматычную каробку перадач і поўны прывад. Таксама чыноўнікам аблвыканкама неабходныя таніраванае шкла і аўдыёсістэма з 8-ю дынамікамі. Новы «Volkswagen Caravelle Comfortline» колеру серабрысты перламутр будзе разлічаны на перавозку 9 пасажыраў.

Не менш цікавы другі тэндэр, аб'яўлены Віцебскім аблвыканкамам у той жа дзень - на абслугоўванне аўтапарка. Гэты дакумент дазваляе чытачам «Народных навінаў Віцебску» азнаёміцца з мадэльным радам аблвыканкамаўскага гаража.

Прыводзім мадэлі аўтамабіляў заяўленыя на абслугоўванне ў 2013 годзе: старшынёўская «AUDI A8 W12» (мадэль 2010 года), «Toyota Land-Cruiser 100» 2006 года выпуску (на ёй таксама калісьці перасоўваўся старшыня), «Toyota Avensis» 2007 і 2008 гадоў выпуску, «Volkswagen Touareg» 2003 і 2008 гадоў выпуску, «Volkswagen Passat B5» 2003 і 2004 гадоў, «Volkswagen Passat B6» 2006, 2007 і 2008 гадоў, «Volkswagen Sharan» 2007 года, «Volkswagen Shuttl» 2004 года, « Volkswagen Caravelle »2010 і 2013 гадоў выпуску,« Skoda Superb Ambition »2010 года,« Skoda Superb Comfort »2004 года,« Skoda Oktavia »2006 года,« Volvo S80 »2007 года,« Volvo 940 »1996 года,« KIA Sportage » 2006 года, «KIA Magentis» 2006 года, «Mazda 6» 2002 года, «Ford Transit» 1990 і 1996 гадоў выпуску, «ГАЗ-3102» 2004 і 2005 гадоў, «ГАЗ-31.105» 2004, 2005 і 2007 гадоў, « ГАЗ-32.213 »2002 года.

Некаторыя аўтамабілі з гэтага спісу прадстаўлены ў некалькіх экземплярах, напрыклад, «Toyota Land-Cruiser 100» і «Skoda Superb Ambition» у тэндэры паказаны па тры адзінкі.

Сяржук Серабро "Народныя навіны Віцебска"

ТАК ЖЫЦЬ!

ДОМ ДЛЯ СТАРШЫНІ ЗАМЕСТ МУЗЕЯ

Тэрыторыя рэзідэнцыі ў так званым "ціхім цэнтры" Віцебска вельмі вялікая: пад знос ужо пайшлі парнікі ветакадэміі. На чарзе - гістарычны будынак канца 19-га - пачатку 20-га стагоддзя, з якога летам выселілі Музей прыватных калекцый.

У Віцебску ў канцы 1-й вуліцы імя Даватара хуткімі тэмпамі ўзводзіцца новы будынак. Пляцоўка абнесена плотам, але звыклага ў такіх выпадках «Пашпарта аб'екта будоўлі» на ім няма. Зрэшты, усе навакольныя жыхары ведаюць: тут будуюць рэзыдэнцыю для старшыні аблвыканкаму, паведамляе радыё "Свабода".

Тэрыторыя рэзыдэнцыі ў так званым «ціхім цэнтры» Віцебску будзе даволі вялікая. Таму пад знос ужо пайшлі парнікі — маёмасьць вэтэрынарнай акадэміі. На чарзе — гістарычны будынак канца 19-га — пачатку 20-га стагодзьдзя, зь якога ўлетку выселілі Музэй прыватных калекцый.

Віцебскі Музэй прыватных калекцый быў адзіны ў Беларусі. А сёньня да гэтага будынка не падысьці: за стогадовым плотам з чырвонай цэглы будуецца двухпавярховы дом. Былы музэй з усіх бакоў завалены будматэрыяламі, і рабочыя-будаўнікі апавядаюць цікаўным пра пэрспэктывы ягонага зносу.

Самыя цікаўныя — гэта студэнты вэтэрынарнай акадэміі. Яе інтэрнаты зусім побач, і ўсіх цікавіць, што робіцца за плотам, кажа студэнтка Ларыса: «Мы туды хадзілі гуляць, хацелі пафатаграфавацца, а там — будоўля. Няма ніякай шыльды, што гэта будуюць. І дзядзька з сабакам гэтую будоўлю ахоўвае. Прыйшлі ў інтэрнат, распавядаем… А ўсе кажуць: „Чаго вы там поўзаеце? Гэта ж дом губэрнатару будуюць!" Мы зьдзівіліся: якому губэрнатару? Аказваецца, нашаму Косінцу. Нам стала цікава, мы пайшлі да будаўнікоў, пахіхікалі зь імі, яны і апавялі. Маўляў, сапраўды дом для губэрнатара. Пытаемся: „Чаму такі маленькі?" Яны кажуць: „Гэта толькі два паверхі над зямлёй, а ўнізе яшчэ адзін, там басэйн будзе"… Ну, мы ўжо ня сталі пытацца, ці пусьцяць нас туды купацца. Напэўна ж, не…»

Удакладніць нешта пра пэрспэктывы будаўніцтва — немагчыма. Абавязковы для кожнага будаўнічага аб'екта «пашпарт» — шыльда, дзе пазначаюць назву, плян і будучы зьнешні выгляд будынка — адсутнічае...

Старшыня аблвыканкаму Аляксандар Косінец пакуль што жыве ў звычайным дзевяціпавярховіку. Адно, што там незвычайнага — у пад'езьдзе дзяжурыць міліцыя.

Што да Музэю прыватных калекцый, то сьпярша ў Віцебску меркавалі, што новая губэрнатарская рэзыдэнцыя будзе менавіта ў ім. Дарэчы, у гэтым будынку некалі жыў кіраўнік пазямельна-сялянскага банку, а пасьля Вялікай Айчыннай вайны — першыя сакратары абкаму КПБ.

Пра верагодны працяг савецкай завядзёнкі мясцовыя жыхары загаварылі, калі мінулым летам адбылося тэрміновае высяленьне Музэю прыватных калекцый. Старшыня абласной арганізацыі ТБМ Ёсіф Навумчык адным зь першых паспрабаваў высьветліць прычыны: «Я пытаўся ў супрацоўнікаў, ці ня здарылася ў іх чаго. Казалі, што — нічога не цячэ, не развальваецца, і раптам — «аварыйны стан». Я потым і зь міністрам культуры размаўляў праз тэлефон. Латушка тады сказаў: «Мы, вядома, за Музэй прыватных калекцый. Але гэта ня наша маёмасьць, а абласная. І мне сказалі, што будынак у аварыйным стане».

Музэй прыватных калекцый праіснаваў 19 гадоў. Яго адчынілі 22 ліпеня 1993 году, у першы дзень «Славянскага базару». А на другі дзень апошняга фэстывалю экспанаты тэрмінова перавозілі ў Віцебскі абласны краязнаўчы музэй, вызваляючы памяшканьне. Наконт рамонту нібыта «аварыйнага» музэйнага будынку пытаньне так і не паўстала. Затое побач узводзіцца новы гмах — рэзыдэнцыя для губэрнатара. І ўсё, што замінае — ідзе пад знос.

Заснавальнік і рэдактар: Салодкі Сяргей Аляксандравіч

Адрас рэдакцыі: г.Віцебск, 3-я Мопраўская, д. 14, тэл. 26-42-02, маб. +375299410197. Газета выдаецца з траўня 2003 г.

Падпісана да друку 16.03.2013 у18.45. Наклад: 290 асобнікаў. Выдаецца адзін-два разы на месяц на беларускай і расійскай мовах.

Рэдакцыя можа друкаваць артыкулы дзеля палемікі, не падзяляючы пазіцы аўтараў. Друкуецца пры падтрымцы аднадумцаў. Распаўсюджваецца бясплатна дабраахвотнікамі.